

Відповідно до ст. 65 Господарського кодексу для керівництва господарською діяльністю підприємства власник (власники) безпосередньо або через уповноважені органи чи наглядова рада такого підприємства (у разі її утворення) призначає (обирає) керівника підприємства, який є підзвітним власнику, його уповноваженому органу чи наглядовій раді.

Керівник підприємства, головний бухгалтер, члени наглядової ради (у разі її утворення), виконавчого органу та інших органів управління підприємства відповідно до статуту є посадовими особами цього підприємства. Статутом підприємства посадовими особами можуть бути визнані й інші особи.

У разі найму керівника підприємства з ним укладається договір (контракт), у якому визначаються строк найму, права, обов'язки і відповідальність керівника, умови його матеріального забезпечення, звільнення його з посади, інші умови найму за погодженням сторін. Керівник підприємства без доручення діє від імені підприємства, представляє його

інтереси в органах державної влади й органах місцевого самоврядування, інших організаціях, у відносинах з юридичними особами та громадянами, формує адміністрацію підприємства і вирішує питання діяльності підприємства в межах та порядку, визначених установчими документами.

Таким чином, можливість здійснення управління підприємством на підставі цивільно-правової або іншої угоди без набуття статусу посадової особи законодавством не передбачено.

Слід зазначити, що при укладенні договору (контракту) з керівником має бути визначено розмір окладу, який не залежить від результатів діяльності підприємства і виплачується за фактично відпрацьований час. Додаткова зарплата (премія, частка доходу тощо) може бути змінною і залежати від отриманих прибутків. У будь-якому випадку заробітна плата директора не може бути меншою за розмір мінімальної заробітної плати, визначеної законодавством.

За матеріалами офіційного

видання Державної фіскальної

служби України «Вісник.

Офіційно про податки»

вересень 2017 № 36